

Jesus fortfarande söker härbärge

I en predikan som han höll 1970 sade sankt Josemaría: ”Det är jul. Åter minns vi de olika händelser och omständigheter som utgör ramen för Guds Sons födelse, och våra blickar fästs på grottan i Betlehem och på hemmet i Nasaret.” (När Kristus går förbi, 22)

2019-11-01

”Lux fulgebit hodie super nos, quia natus est nobis Dominus”(Jes 9:12): I dag skall ett ljus lysa över oss, för åt

oss är Herren född. Detta är det stora budskap som i dag gör oss kristna rörda och som, genom oss, riktas till hela mänskligheten. Gud är mitt ibland oss. Den sanningen bör uppfylla våra liv. Varje jul bör för oss bli till ett nytt och särskilt möte med Gud, så att hans ljus och hans nåd må tränga långt in i våra själars djup.

När Kristus går förbi, 12, 1

När julen närmar sig tycker jag om att betrakta bilder av Jesusbarnet. Dessa figurer som visar oss en Herre som i så hög grad tillintetgjort sig själv, påminner mig om att Gud kallar oss, att den Allsmäktige har velat uppenbara sig försvarslös, att han har velat behöva oss människor. Från vaggan i Betlehem säger Kristus till mig och dig att han behöver oss, han manar oss till att leva ett kristet liv utan kompromisser, att leva ett liv av hängivelse, arbete, glädje.

När Kristus går förbi, 18, 1

Julen präglas även av en hänförande enkelhet: Herren kommer utan ståt, okänd av alla. På jorden deltar endast Maria och Josef i detta gudomliga äventyr. Och därefter kommer herdarna, som änglarna kom med bud till. Något senare kommer de vise männen från österlandet. Dessa var de enda vittnena till den övernaturliga händelse som förenade himlen och jorden, Gud och människorna.

När Kristus går förbi, 18, 5

Jul. Du skriver till mig: "Tillsammans med Jungfru Maria och Josef väntar även jag otåligt på Jesusbarnet. Vad jag kommer att vara lycklig i Betlehem! Jag känner på mig att jag kommer att brista ut i omåttlig glädje. Ja, och tillsammans med honom vill jag också pånyttfödas ...".

Jag hoppas att du verkligen menar vad du säger.

Plogfåran, 62

Jesus föddes i en grotta i Betlehem, säger Skriften: ”eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen”.

Jag avlägsnar mig inte från den teologiska sanningen om jag säger till dig att Jesus fortfarande söker härbärge i ditt hjärta.

Smedjan, 274

Ta dig till Betlehem, närma dig Barnet, vagga det, säg många innerliga saker till det, tryck det mot ditt hjärta ...

Jag talar inte om barnsligheter: jag talar om kärlek! Och kärleken tar sig uttryck i gärningar: i din själs innersta kan du mycket väl omfamna det.

Smedjan, 345

Kejsar Augustus har utfärdat en förordning om att hela världen skall skattskrivas. Var och en måste därför bege sig till sina fäders stad. —

Eftersom Josef är av Davids hus och släkt, beger han sig med Jungfru Maria från Nasaret till den stad som heter Betlehem i Judéen (Luk 2:1-5).

Och i Betlehem föds vår Gud, Jesus Kristus! — I ett stall: det finns inte plats i härbärgen. — Hans moder lindar honom och lägger honom i en krubba (Luk 2:7).

Köld. — Fattigdom. — Jag är Josefs lille tjänare. — Vad Josef är god! — Han behandlar mig som en far behandlar sin son. Han till och med förlåter mig när jag tar gossen i mina armar och säger ömma och innerliga ord till honom, timme efter timme!...

Och jag kysser honom — kyss honom du också —, och jag dansar, jag sjunger för honom, och kallar honom Kung. Älskade, min Gud, min Ende,

mitt Allt! ... Vad barnet är vackert ...
och dekaden kort!

Rosenkransen, 3

Det är jul. Åter minns vi de olika händelser och omständigheter som utgör ramen för Guds Sons födelse, och våra blickar fästs på grottan i Betlehem och på hemmet i Nasaret. Maria, Josef och Jesusbarnet intar nu på ett mycket speciellt sätt den viktigaste platsen i våra hjärtan. Vad säger oss det samtidigt enkla och underbara liv som den heliga Familjen levde och vad kan vi lära oss av det?

När Kristus går förbi, 22, 1

Se med vilken ömhet Herren inbjuder oss. Han uttrycker sig med mänskliga ord, som en förälskad människa: Jag har kallat dig vid namn ... du är min (Jes 43:1). Gud, som är skönheten, storheten, visheten förkunnar för oss att vi är

hans, att vi har utvalts till att vara föremål för hans oändliga kärlek. Det krävs ett kraftfullt trosliv för att inte slösa bort detta underbara faktum som försynen sätter i våra händer. Det krävs tro som de vise männens: en övertygelse om att varken öknen, stormarna eller oasernas ro kommer att hindra oss från att nå fram till målet, det eviga Betlehem: det slutliga livet med Gud.

När Kristus går förbi, 32, 3

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
jesus-fortfarande-soker-harbage/](https://opusdei.org/sv-se/article/jesus-fortfarande-soker-harbage/)
(2026-03-05)